

hajajo na Veliki in Mali Smaren k »Mariji« pod logome. Zato je bila leta 1914 pozidana poleg stare nova cerkev, ki so jo naslednje leto posvetili. Vsled svetovne vojne je delo v

cerkvi zastalo tako, da je bilo zdaj že res potrebno, da se stene očistijo in pobarvajo. To se je zgodilo letos. Slikarska dela je izvršil slikar g. Ivan Smrekar iz Veržeja.

DRUŠTVENE VESTI

Tako oni - kako mi?

Brezbožniki v Rusiji delajo tako: Delo je organizirano po celicah. Vsaka celica mora redno izobesiti brezbožniški list na vidnem kraju po dvoranah, trgovinah, na ulicah, na razpotjih. Na tabli morajo biti nabiti časniški odrezki, ki poročajo o uspehih v boju zoper Boga in vero. Vsaka celica mora imeti album odrezkov iz brezbožniških časnikov, ki jim služijo kot gradivo za brezbožniško akcijo. Vsaka celica mora imeti ilustriran list, ki zasramuje krščanske svetinje ter poleg bogokletnih besed tudi objavlja bogokletne podohe. Največjo važnost polagajo na razširjenje glavnega lista »Brezbožnik«, zanj agitirajo na vseh sestankih in prireditvah. V posameznih okrajih se vršijo tekme v razširjanju boljševiskega tiska; za to so določeni posebni propagandni dnevi in tedni. V vsaki celici so določene osebe, ki hodijo od hiše do hiše, širijo brezbožne časnike ter pridobivajo nove naročnike.

Tako delajo sovražniki Boga in vere. Kako pa delamo mi? Damo-li Bogu, kar je božjega? Tega ne storimo, dokler ne izvršimo vseh svojih dolžnosti do vere. Ne zadostuje vero utrditi v sebi ter jo udejstvovati v zasebnem življenju. Razširjati jo tudi moramo v javnem življenju; danes je to bolj potrebno ko v prejšnjih časih, ko še ni bila borba zoper vero tako organizirana in razširjena do poslednjega kraja. Sredstva razširjanja vere in krščanstva so krščanski časniki in listi, dobre knji-

ge, vobče krščanski tisk. V Rusiji, kjer cvete analfabetizem (nepismenost), so uvideli velik pomen tiska, ki ga brezbožniki izrabljajo za svoje glavno razširjevalno sredstvo. In mi? In naša mladina? Kdaj se bo povzpela do tistega razumevanja in do tiste požrtvovalnosti za dobro stvar, ki jo kažejo njeni ubogi, zaslepljeni vrstniki v Rusiji za slabo stvar?! Bodimo apostoli krščanskega časopisja! Zlasti vam, mladeniči in dekleta, pripada ta naloga. Nastopilo je zadnje četrletje sedanjega leta in z njim čas smotreno organiziranega in ojačenega dela za razširjenje našega časopisja, zlasti »Slovenskega gospodarja«, ki drugo leto obhaja svojo 70letnico.

*

Maribor-Vinagora. Izobraževalno društvo v Krčevini pri Mariboru je priredilo v nedeljo dne 22. septembra romarski izlet z avtobusom na znano in lepo Vinagoro v hrvaškem Zagorju. Ob pol šestih zjutraj smo krenili izpred frančiškanske bazilike in prispeli na Vinagoro ob pol devetih dopoldne. Zbralo se nas je 74. Ko smo se bližali cerkvi v Vinagori, nam je prišel nasproti domači gospod bogoslovec, zastopstva društva in godba. Pri kapelici sv. Barbare nas je pričakal domači gospod župnik, da nas pristrčno pozdravi, kar so tudi storili zastopniki društev. Prispel je tudi gospod župnik od Sv. Eme z mogočno procesijo. Vsi skupaj smo šli v sprevedu v cerkev, kjer je imel pridigo g. p. Kasijan iz Maribora. Slovasno sv. mašo je opravil šentemski rojak letošnji novomašnik g. p. Otmar Vostner. Med mašo je krasno prepeval pevski zbor od Sv. Eme. Po slovesni sv. maši se je razvnela prava, iskrena, neprisljuna bratska gostoljubnost. Le s težavo smo se ločili ob pol petih popoldne od bratov Hrvatov. Nedeljski romarski izlet je bil pravi izraz bratske ljubezni slovenskega ter

Oglas je registr. po št. 2. Pr. 6791 od 1. III. 1935.

hrvaškega ljudstva pod zastavo katoliške sv. vere.

Kamnica pri Mariboru. Izobraževalno društvo v Kamnici otvori letošnjo igralno sezono z lepo narodno igro »Krivoprisežnik«, ki jo vprizori v nedeljo dne 6. oktobra, ob treh popoldne v cerkveni dvorani. Prijatelji društva in lepe igre, pridite!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Naše prosvetno društvo »Zarja« stopa zopet na plan, da v novi dobi začne z novo pomlajeno silo nadaljevati svoje delo za versko in narodno poglobitev našega ljudstva. Na občnem zboru dne 15. septembra so bila poročila odbornikov izredno zanimiva, saj so bila en sam dokaz klenega dela v najtežji dobi zadnjih dveh let. V teh težkih časih je bilo društvo »Zarja« za šentlenartsko okolico resnično zarja lepših dní, ki so nam prisijali nasproti. S tem občnim zborom smo otvorili letošnjo delovno sezono. Dne 6. oktobra vprizori naše prosvetno društvo izredno lepo, za današnji razdvojeni čas prav posebno primerno Jalenovo kmeško dramo »Doma«. Predstava se bo pričela popoldne po večerih ob treh v dvorani Narodnega doma. V odmorih med štirimi dejanji poje domači mešani zbor in igrajo tamburaši iz Hoč. Mislim, da naših mnogih prijateljev in rednih obiskoval-

Wesly je zadrževal sapo 14 minut in 2 sekundi.

V mestu Bethel

v severnoameriški državi Ohio živi zdravnik, ki vrši svoj poklic že 75 let. V tej dobi je pomagal na svet 1800 otrokom. Pred nedavnim je obhajal svoj 100. rojstni dan. Zelo mnogo od 1800 oseb, katerim je stal ob strani pri rojstvu, ga je prišlo pozdravit ob stoletnem jubileju. Stoletnik vrši še danes zdravniško prakso in je ozdravil pred enim letom bolnika z zelo zamotanim zlomom leve noge.

Na svetu

je več strojepisk nego strojepiscev. Najhitrej-

Nemec je vzel ročne sani, preizkusil puško, pogledal k par pastem, zasledoval nekaj lisic in je bil ob dvanajsti uri nazaj v koči. Tovariš se še ni bil vrnil. Namesto da bi bil posedal brezdelno po bajti, je ostavil bivališče in se namenil razgledati par kilometrov okrog po okolici.

Jasen ter mrzel je bil dan in brez vetra. Lovčeva sapa je nekako zastajala v zraku in risala njegovo pot v komaj vidnih oblakih. Mrtvo solnce, ki se je prikazalo šele ob enajstih, se je že zopet umikalo. Po preteku ene ure bo zatonilo ter prepustilo razsvetljava neizmerne pokrajine severni svetlobi ter zvezdam.

Nekako zamišljen je kobacal in se pehal lovec nazgor po bližnjem pobočju. Vedri zrak mu je dopuščal razgled na daljavo 10 km. Nedogledna se mu je dozdevala planjava v smeri proti jugovzhodu, odkoder se je moral vrniti tovariš. Nikjer ni bilo videti niti najmanjše pike, ki bi se naj bila razpasla v Lavisona.

Po južnem pobočju so se dvigale iznad snega nekatere velike posamezne skale, katere so tamkaj počivale kot še preostale priče ledene dobe.

Ko se je zagledal Franc proti skalovju, se je prikazala izza najbližje pečine rjavkasto živa postava.

Lovcu je ušel nehote vzklik začudenja. Komaj 15 m proč od njega je stal mirno največji volk, katerega je sploh kdaj videl! Potegnil je desnico iz težke kožuhovinaste rokavice ter pripravil puško, da ustrelji zver za slučaj napada.

Volk pa ni kazal najbrž nobenih sovražnih nakan. Kot okusno kosilo ni prišel zanj lovec očividno v poštev. Zver je stegovala vrat, vlekla na dolgo voh, kakor bi se bolj zanesla na nos, nego na oči.

Ni še minulo Gruberja prvo začudenje, že sta se pojavila dva druga volka.

»Sveta nebesa!« Nemec je segel z vso naglico v žep, da bi imel pripravljen še drugi magacin patron. Če bi poskusil vsak od volkov nanj z napadom, mu nikakor ni smelo poiti strelivo.

Puško pripravljeno za strel v roki je motril tri roparice, ki so se obnašale čisto mirno. Eden volkov se je celo pretegnil ter zazelhal, kakor kak domač pes-čuvaj. Zgledalo je, kakor bi še bile